

عنوان مقاله:

اثرات سوء سوزاندن بقایای گیاهی مزارع و روشهای جایگزین آن بمنظور حفظ محیط زیست و تولید پایدار

محل انتشار:

سومین همایش ملی امنیت غذایی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

سید حسین محسنی - کارشناس ارشد زراعت جهادکشاورزی شهرستان سوادکوه

خلاصه مقاله:

در تعریف امنیت غذایی اشاره میشود به دسترسی همه افراد به غذا در تمام زمانها که این نشان دهنده تولید محصول، فراوری، بسته بندی و عرضه آن به بازارهای مصرف می شود بنابراین اولین گام در این فرایند تولید محصول و تداوم آن در طی سالها است، بطوریکه نه تنها این عمل در طول زمان دچار نقصان نشود بلکه همواره در حال رشد و بهبود کمی و کیفی تولیدات گردد. در کشاورزی امروز، استفاده حداکثری از ظرفیت های بستر تولید و خرج کردن از محیط زیست و منابع طبیعی در راستای عملکرد بیشتر محصول در زمان کمتر و اجرای کشتهای مداوم و پی در پی و بروز مشکلاتی نظیر فرسایش اراضی در ادار عدم بکارگیری روشهای خاکورزی مناسب و هدر رفت آب در کاربرد روشهای غیر اصولی مصارف آن، آلودگی محیط زیست و منابع آبی با افزایش مصرف سموم و کودهای شیمیایی در جهت مبارزه با علفهای هرز، آفات، بیماریها و تغذیه خاک و در نتیجه کاهش تنوع زیستی و خسارات وارده به محیط زیست مرسوم می باشد که این عوامل تولید را در گذر زمان به مخاطره می اندازد. دسترسی به سیکل تولید مناسب مستلزم آغاز مراحل تولید بلافاصله بعد از برداشت محصول قبلی می باشد. بنابراین حفظ باروری خاک، میکروارگانیسمهای آن و از سوی دیگر آمادهدسازی بستر خاک برای کشت محصول بعدی، از زمان درو محصول آغاز می شود که اولین قدم چگونگی حذف بقایای محصول برداشت شده می باشد. چرا که به مخاطره افتادن بسترهای تولید، علاوه به از دست دادن عملکرد، با گسترش و تداوم و با گذشت زمان این موضوعات دستیابی به امنیت غذایی را هم به خطر می اندازد. در این نوشته سعی شده راهکارهای حذف بقایای گیاهی و روش های آماده سازی اصولی زمین با توجه به شرایط بخصوص شهرستان سواد کوه مورد بررسی قرار داده شود.

کلمات کلیدی:

تولید پایدار، بقایای گیاهی، محیط زیست، عملکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/303217>

